

Privatne i društvene implikacije obrazovnih investicija

doc.dr.sc. Irena Kiss

Investicija podrazumijeva ulaganje u sadašnjosti radi pozitivnih učinaka u budućnosti. Iako se najčešće povezuje s financijskim izdacima, to je samo jedan od mnogobrojnih oblika, među kojima su najbitniji vrijeme i uloženi trud. Investicije neizbježno predstavljaju drugu stranu oportunitetnih troškova, odnosno odricanja od jednog dobra da bi se odabralo drugo. Odluka o raspoređivanju financijskih sredstava, rada i vremena, ovisi o procjeni odnosa između graničnog troška¹ koji ulaganje uzrokuje i graničnog prihoda² koji je njegova potencijalna posljedica.

Količina dodatnog prihoda koja se ostvaruje dodatnom jedinicom rada izražava se graničnim prihodom, što znači da poduzeće neće unajmiti novog radnika, ako je tržišna nadnica veća od njegovog graničnog prihoda. Sa stajališta pojedinca, do ulaganja u bilo koji oblik obrazovanja neće doći, ako je ono veće od graničnog prihoda koji bi mu ta investicija donijela. Iako je privatnu i društvenu isplativost nemoguće promatrati na isti način, neravnoteža privatnog i društvenog optimuma ulaganja znak je potrebe za javnom intervencijom u obrazovanje, kojoj moraju prethoditi detaljne analize raspoloživih radnih resursa i tendencije kretanja ponude i potražnje na tržištu rada.

Privatna i društvena perspektiva investiranja

Sve duži životni vijek znači više godina aktivnog učešća u radnoj snazi i dovodi do veće proizvodnosti čovjeka po satu rada, te daje dodatni poticaj stjecanju višeg stupnja obrazovanja kao ulaganju u budući nematerijalni i materijalni profit. Pri tome, privatna perspektiva ove vrste investiranja uključuje troškove koji se odnose na pojedinca, izračunavajući kasnije koristi. Nasuprot njoj, društvena perspektiva u troškove

¹ Granični trošak pokazuje porast ukupnih troškova nastalih proizvodnjom dodatne jedinice proizvoda ili usluge, a izračunava se kao odnos promjene ukupnih troškova i ukupnog outputa.

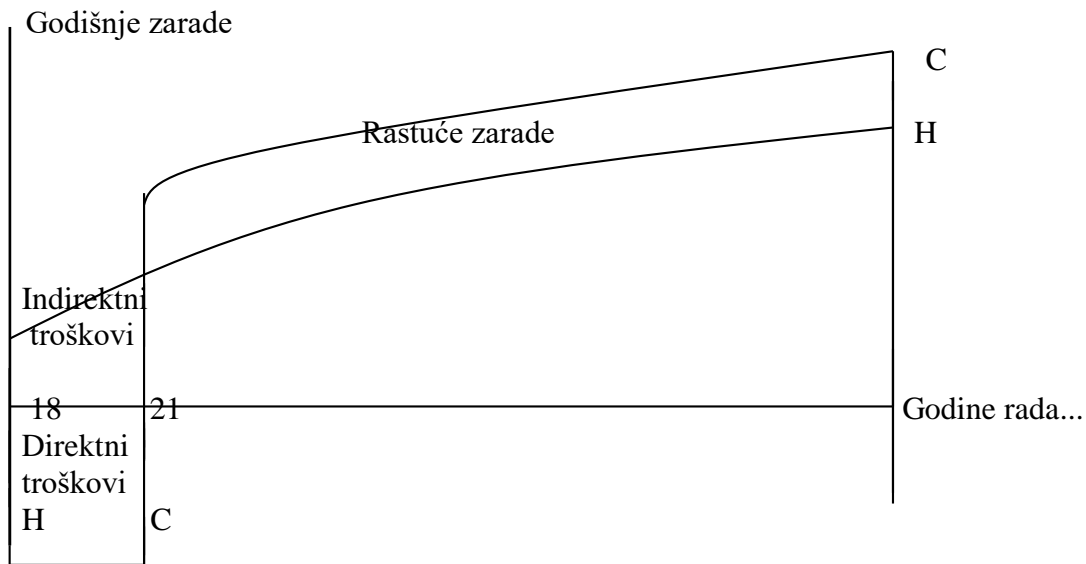
² Granični prihod je prirast ukupnog prihoda do kojeg dolazi kada količina proizvodnje poraste za jednu jedinicu.

uključuje sve javne subvencije za obrazovanje, dok se koristi izražavaju u dodatnim zaradama. Dio zarada koji će se oduzimati porezom i prirezom, koristit će se za financiranje javnih dobara i usluga.

Prije odluke o nastavku školovanja, svaki pojedinac racionalno odlučuje o troškovima i koristima, uzimajući u obzir ukupne oportunitetne troškove, i direktne i indirektne:

- Direktni predstavljaju troškove za školarinu, knjige itd., a u njih se ne uključuju troškovi za smještaj i prehranu jer se pretpostavlja da postoje bez obzira na to školuje li se pojedinac ili radi.
- Indirektni se odnose na propuštene zarade za vrijeme obrazovanja. Ukupni troškovi i koristi investiranja u visoko obrazovanje kroz kretanje kasnijih zarada mogu se prikazati grafički.

Grafikon 1: Profili starost - zarade s i bez visokog obrazovanja

Izvor: doručeno prema: McConnel C.R. - Brue S.L.: Suvremena ekonomija rada, treće izdanje, Mate d.o.o., Zagreb, 1994., str. 85.

Krivulja CC predstavlja troškove i zarade u slučaju odluke o visokom obrazovanju prije zapošljavanja. Ukupnu investiciju čini zbroj direktnih i indirektnih troškova u razdoblju od 18. do 21. godine života. Zarade u slučaju ulaska na tržište rada odmah nakon završetka srednjoškolskog obrazovanja prikazane su krivuljom HH.

Razlika između krivulja CC i HH od 21. godine života pokazuje povećanje zarade koja se može ostvariti stjecanjem visokog obrazovanja, tj. dodatni dohodak visokoobrazovanog radnika u usporedbi s dohotkom srednjoškolski obrazovanog radnika. U slučaju krivulje CC radni vijek je određeni broj godina kraći (u ovom slučaju 3 godine). Profilom starost - zarade mogu se prikazati troškovi i koristi svake obrazovne investicije, bilo da se radi o prekvalifikaciji, doškolovanju ili nekom drugom obliku.

Privatni povrat investiranja ovisi i o ponudi obrazovanih osoba određenog profila na tržištu rada pa su više stope povrata u prosjeku vezane za manji broj diplomiranih studenata.³ Međutim, bilo bi pogrešno donositi konačne zaključke bez usporedivih podataka o kvaliteti obrazovnih programa. Potrebno je naglasiti da se pod kvalitetom ne podrazumijevaju samo formalna znanja, već sposobnost učenja i konkretne primjene naučenog, kao i olakšana zapošljivost.

Postavlja se pitanje koja je granica do koje je isplativo, odnosno rentabilno ulagati u obrazovanje, pri određenim okolnostima kao što su izbor obrazovnih programa, mogućnost njihove konkretne primjene, cijena, trajanje, tržišna potreba? Za svaki pojedini slučaj potrebno je napraviti drugi izračun, uzimajući u obzir različite parametre, s tim da je i isplativost s privatnog i društvenog stajališta znakovito različita.

Granica rentabilnosti ulaganja u obrazovanje

Ulaganje u obrazovanje, kao i svaka druga investicija, unosno je sve do točke u kojoj je njegov prinos izjednačen s prinosima drugih potencijalnih ulaganja. "Načelno: društvo bi trebalo ulagati u ljudski kapital do točke u kojoj je povrat što ga donosi posljednji dio investicije jednak povratu što ga donosi najbolja alternativa korištenja sredstava."⁴

³ Šošić, V.: Premija za obrazovanje i ulaganje u ljudski kapital u Hrvatskoj, Financijska teorija i praksa, 27 (4), Institut za javne financije, Zagreb, 2003., str. 439 - 455.

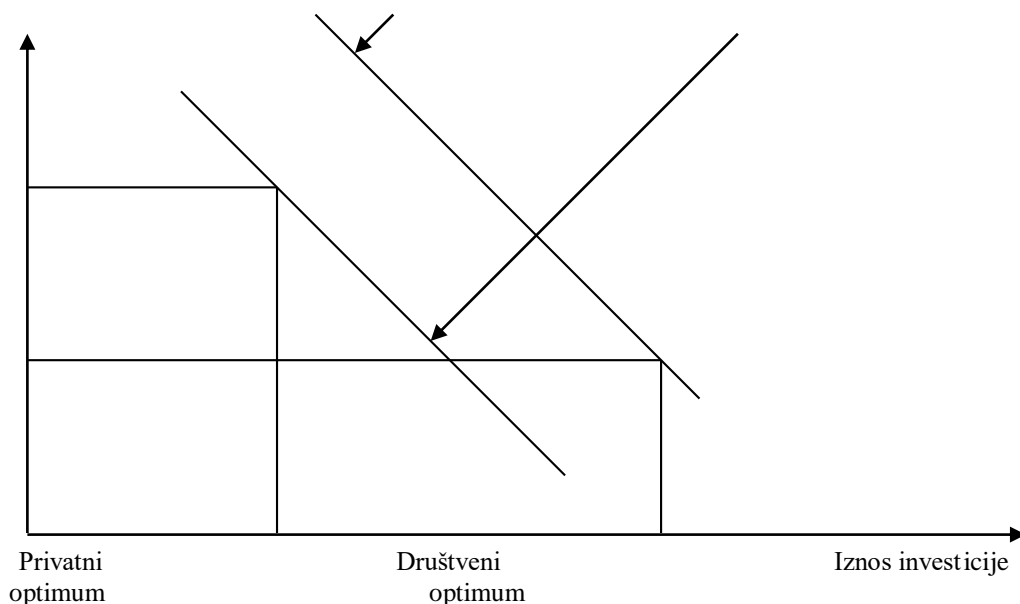
⁴ Barić, V.: Uloga obrazovanja odraslih u ostvarivanju mikroekonomskih ciljeva i osobnog razvoja pojedinca, Ekonomski fakultet, Zagreb, 2005., str. 5.

Sa stajališta pojedinca, investiranje se veže uz rastuće zarade tijekom njegovog radnog vijeka, pri čemu se pretpostavlja da količina znanja ovisi o broju godina obrazovanja. Međutim, zbog zakona opadajućih prinosa, nakon određenog vremena, stopa povrata se smanjuje. Osim toga, dodatna godina visokog obrazovanja ima veći oportunitetni trošak od srednjoškolskog.⁵

Društvene koristi ulaganja u obrazovanje ogledaju se u nižim stopama nezaposlenosti osoba s višim obrazovnim stupnjevima, manjim izdvajanjima za naknade, manjim socijalnim problemima. Bez obzira radi li se o privatnoj ili društvenoj stopi rentabilnosti, porast investicija nakon određene granice za sobom povlači pad stope dobitka, što je prikazano na sljedećem grafikonu:

Grafikon 2.: Privatna i društvena stopa rentabilnosti ulaganja u obrazovanje

Stopa dobitka na godinu (privatna i društvena) Društvena stopa dobitka Privatna stopa dobitka

Izvor: Barić, V: Rentabilnost ulaganja u obrazovanje, Računovodstvo, revizija i financije, godina XIII, broj 7., Zagreb, 2003., str. 135.

⁵ detaljnije o tome, cf.: Barić, V: Rentabilnost ulaganja u obrazovanje, Računovodstvo, revizija i financije, godina XIII, broj 7., Zagreb, 2003., str. 132 - 138.

Na svakoj razini društveni dobitak je veći od privatnog. Razlozi se mogu naći u činjenicama da porezi na dohodak umanjuju privatni dobitak od obrazovanja u korist društvenog dobitka, da osobe često zbog nedostatka informacija ili nemogućnosti izbora, pristaju na manji dohodak od zasluženog te da je društvu isplativije obrazovati radnika, nego pokrivati socijalne programe zbog nemogućnosti zapošljavanja nekvalificirane radne snage. Obzirom da na povrat ulaganja utječu i čimbenici koji su teško ili nemoguće mjerljivi, kao što su osobno zadovoljstvo, ugodnije radno mjesto i slično, navedene rezultate ipak treba uzeti s rezervom.

Literatura:

- Barić, V: Rentabilnost ulaganja u obrazovanje, Računovodstvo, revizija i financije, godina XIII, broj 7., Zagreb, 2003.
- Barić, V.: Uloga obrazovanja odraslih u ostvarivanju mikroekonomskih ciljeva i osobnog razvoja pojedinca, Ekonomski fakultet, Zagreb, 2005.
- McConnel C.R. - Brue S.L.: Suvremena ekonomija rada, treće izdanje, Mate d.o.o., Zagreb, 1994.
- Šošić, V.: Premija za obrazovanje i ulaganje u ljudski kapital u Hrvatskoj, Financijska teorija i praksa, 27 (4), Institut za javne financije, Zagreb, 2003.